

HÓA THÂN

Anh giáo lưu dung đứng nhìn ngơ ngác
Ngôi trường này, anh dạy chín năm qua
Những đồng nghiệp hôm nao giấy bóng lộn
Cổ cồn, ca vát bóng cu-lơ
Nay bỗng chốc quần kaki áo vải
Dép quai râu, chập chững bước như gà
Những cô giáo ngày xưa, hồng xanh là lụa
Như bướm muôn màu khoe sắc đua hương
Cũng áo cánh quần non xanh cứt ngựa
Vẻ nhu mì rất đẹp: giáo nhân dân

Và từ đó ngày ngày hai buổi:
Sáng đến trường, chiều lao động vinh quang
Lương khởi điểm ba mươi đồng một tháng
Thịt cá chợ chiều xác định ly phân
Hộp thuốc đánh răng chia nhau cùng đánh

Một bánh xe quay - quay đủ sáu phần
Nhà giáo nhân dân biến thành anh "cuốc lủi"
Chia tiền đều, về nụng vợ, nuôi con.
Ngày tháng trôi đi, ngày tháng mỗi mòn
Cám ơn sách đã dạy anh tập nói
Bài đầu tiên trắng dã mất đêm dài
Và anh đây: mặt anh hề múa rối
Bảng màu đen giờ giấc hóa gương soi!

Ba mươi năm, ba mươi năm...
Bánh xe đời lọc cọc
Nay bỗng chốc xương gà da cóc
"Cụ giáo lưu dung" ngồi bán thuốc ven đường

MY PHƯƠNG

(20.11.98)

(nhớ nhà giáo thời bao cấp)